

& inertia ofores. πονείν pro πόνε.

Σχόλια. [Τ' ἐγκονέετε.] ἀντὶ τ' ἐργεῖτε. ταχυά- τε. ἐπεὶ οἱ πρέχοντες κόνεως πληροῦν. ἢ ἀπὸ τῆς ἀθλη- τῆς. ἐν κόνει γὰρ ἐκείνων τὸ ἔργον. ἢ ὅτι πορὶ τῆς κόνεως ἀφ' αὐτῶν νικῶσιν.

GERARDVS. [Te] tria verba ponit progres- sionem & accelerationem significantia, vt ea re cursum in illis citatiorem desiderare se mōstret. Εγκονέετε.] Pertinet propriè hoc verbum ad eos qui currendo κόνεως πληροῦν. i. puluere implētur.

Σχόλ. Ο χαμρός ἐχὶ μέλλειν. ] εἰ μὲλλεν ἢ ἀναβάλλειται χαμρός ἐστιν, ἀλλὰ τὸ σπεύδειν ἢ κόνειν πέμψωσιν.

GERARDVS. Ο χαμρός ἐχὶ. ] Tempus nō est procrastinandi, & in aliud tempus aduentum vestrum proferendi, sed tēpus rei peragenda est, & (vt ad verbum reddam) in ipso flore, ac gradu summo, vt cōmodior opportunitas & maior vobis sit futura nunquam, ἢ cum qua occasione oportet vos ἀμύων, congregari, confictari, arripienda vobis est & premenda παρόνιας, oportet vos ipsos occasionem oblatam captate, nō alios qui

Καρ. Οὐκ οὐδ' πάλαγ δῆπου λέγω· σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.

Ο δεσπότης γάρ φησιν, ὑμῶς ἠδέω· ἀπαντὰς Φυχρῆ βίβη καὶ δυσκόλας ζήσιν ἀπαλλαχθῆτας.

Χο. Ἐσιν ὃ δὴ τίς; καὶ πόθεν τὸ πρῶτον τῶν φησιν;

Κα. Ἐχον ἀφίκτηται δεῦρο πορσβύτῳ τίν' ὠπὸ- νησι,

Ρυπῶντα, κυφόν, ἀθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νωδόν, Οἶμα ὃ νῆ τὸν εἰρανό, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶ.

Χο. Ω χρυσὸν ἀγείλας ἐπῶν, πῶς φής; φέων μοι.

Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.

Σχόλια. Οὐκ ἂν πάλαγ δῆπου.] σῶδεςμος ἀπὸ δεικνός τὰς γέροντας ὃ παρὰ μὲν εἰπῶν καὶ ὑποκρίνε- σθαι εἰρηκίαι δὲ τὸ αὐτῶν ὅσα γῆρα πεπηρωσθ' ἐπεγ- γελά οὐκ ἔστι ἀμυδρῶ τῆς ἀφίκτησιν δὲ τὸ γῆρας. ἀλ- λως, δεῖον ἔλεξα εἰπεῖν πορὸς τὸ πάλαγ, ὃ ὃ λέγω εἴπαε, δεκνός ὡς ἐχ' ἀπαξ ἀλλὰ πάλαγ καὶ νῦν λέγει. παρῶν ὃ ὃ φεράσων τ' φησιν, εἰ γὰρ πορσβύτῳ αὐτοῖς τίνος χά- ειεν αὐτὸς καλεῖ.

GERARDVS. Οὐκ οὐδ'.] Seruus nebulo irri- furus senes ab eodem verbo incipit, quo & illi, simul de suo & seruili more mentitur, dum dum se id dicere ait, cum de ea re antea ne γὰρ quidem ἠδέω, iunge infinitiuo ζήσιν.

Σχόλια. Φυχρῆ βίβη.] ἦ γὰρ γαλαπώρε, ἢ ὑπὸ μίμ- φόμενος παρὰ γῆρα, ταῦτα φησιν ἀντὶ τῶ εὐτελῆς, τὸ ὃ ἐ- ξῆς, ὑμῶς ἀπαντὰς ἀπαλλαχθῆτας ψυχροῦ καὶ δυσκό- λου βίου ζήσιν.

GERARDVS. Φυχρῆ.] Græcis pariter & Lati- nis frigidū dicitur quod despicabile est, odiosū & miserū, quo in genere senilis vita est, præfer- tim quæ opibus destituitur. ἀπαλλαχθῆτας, libe- ratos, respicit ἡμᾶς. Participiū est ab ἀπαλλάτ- τομαι. ἐσιν. Qui nomine totius chori loquitur, ad- mirabūsus hæc ait reliquis agricolis. Quid sibi vult illa vitæ metamorphosis? vnde est. i. quid mo- uit Chremylū, vt hæc nobis per Carionē suū si- gnificaret? non enim temerè hoc ab eo est factū.

αφίκτη, perfectū ab anormi ἀφικνέμαι. δεῦρο] pro ἐκεῖσε, illuc demonstratis adibus Chremyli. τινὰ, nō quidd nesciat quis sit: audiuerat enim ab ipso

eam vobis captent, mittere.

Σχόλ. Πάλαγ πορσβύτως.] σπλίματος δεικνός, τὸ ὃ πά- λαγ, εἰ μόνον βραδυτῆτος ἐπιρήμα. ἀλλὰ καὶ ταχυτῆτος.

GERARDVS. Ορμωμῶδες.] possis vertere hoc participium in verbum infinitum ὀρμῶσθαι, gesti- re, & promptè facere velle quod ais, nēpe ire ad te, & properare. Verbi huius significatio, & senū affectus maior, demonstrantur ex duobus aduer- biis πάλαγ & πορσβύτως. Quamuis enim πάλαγ ali- quando tarditatē innuat, hic tamen celeritatis nota est, significatque nulla mora, statim vbi sumus abs te acciti. ἡμᾶς. Chorus multos capit: ex eis autem vnus omnium nomine loquitur. pro- pterea modò vt vna persona, modò vt plures ver- ba facit. εἰκός, vt par est. i. ὀρμῶσθαι.

Σχόλ. Ἰσως μεθεῖν.] ἐξ ἴσου μετέχειν. τὸ ὃ λοιπὸν, ἐν ὑπερβατῆ καὶ τοῖ ἐξ ἴσω εἰπεῖν καὶ ταῦτα πορσβύτως μοι.

GERARDVS. Ἰσως] ex æquo, cursu æque perni- ci, ac si robusti essem⁹ & iuuenes, qualis tu es. ταῦ- τα καὶ. Analtrophe, pro καὶ ταῦτα. ὅτι pro εἰ τίνος, qua de re κέκλυται, ἀκαλέω anormi verbo manauit.

CA. Atqui ego iam dudum dixi, sed tu non ad- uertis aures, (ceps vniversos Quod Chremylus herus meus dicat, vos dein- Hæc austerā & odiosam vitā, cum alia suauiori Permutaturos, & beatè victuros & delicatè.

CH. Quid hoc negotij est? aut vndenām, de quo ille dicit? (pnam vnā

CA. Modò huc aduenit, ὁ agricola, adducēs quē- Senem gibbosum, squalidū, erūnosum, cariosum, Edetuli, rugosū, caluū, & vt puio, etiā apellam. Nam testor altū calum, talis esse mihi videtur.

CH. O aurei mihi nūciū. quid ais? dic quas ὀνο- Νᾶ innumis ipsū venire cū pecuniarū acervo. (bis: Pluto, ἐγὼ γάρ φημι Πλάτος. & de numine Plati diu cum Chremylo disputauerat, sed contēptim hoc dicit, vt ex insperato gaudio, vbi diu suspen- sos tenuerit, voluptate eos afficiat maiore.

Σχόλια. Ροπῶντα.] αὐχμοῦ μεσόν. ἐσιν καὶ ρυπόω, ὠ. καὶ ρυπάω. ὡς ἐν ταῦτα καὶ ρυπάνω.

B I S E T V S. Κυφόν.] κυρτὸν, ῥυσόν ὃ, ῥυτίδας ἔχον- τα. Μαδῶντα.] χράσθαι καὶ μωδῶντα, καὶ μαδῶντα, καὶ μω- δῶντα μὴ, ἀντὶ τῆ, δυσώδη διποπέμποντα. μαδῶντα ὃ, ἀντὶ τῆ, κόμην μὴ ἔχοντα, φαλακρόν, καθόλου πείχας μὴ ἔχοντα. Νωδόν.] ὀδόντας μὴ ἔχοντα, δὲ τὸ γῆρας. εἰ μὴ τοῖ ἀφρονον. αὐδᾶ γὰρ ὁ Πλάτος. Φωλόν.] ἀρχήμονα, καὶ παρέτασιν τῆ μοεῖς. Φωλός καὶ Στείδαν, ὁ λφπὸ δέρμος, ὄξυθῆτος. οἱ ὃ Αἰγυπιοὶ ψωλοὶ λέγονται εἶ, τῶ τῆς σπειτεμμηλοῖ.

GERARDVS Κυφόν,] ἀ κύπῳ deducūt, significat eū qui decrepitus aded est, vt rectus ingredi non possit, curuus & in terrā propēsus, Comicus La- tinus, vt quibusdā placet, silicerniū appellat. Φω- λόγ. hoc ab aliis vitiis separat, vt risū excitet. Præ senio nō solū pilos & dētes amittit, sed & ψωλῶ.

Σχόλια. Ω χρυσὸν ἀγείλας ἐπῶν.] ἀττικὴ ἢ σῶτα- ξίς. ἀντὶ τῶ ὠπλοῦτον ἐκ τῶ ἐπῶν ἀγείλας, ἢ ἀντὶ τῶ ὠ τιμωτάτων ἐπῶν λόγον.

GERARD. Ω χρυσόν.] Si verbū verbo hæc red- das, dicas, ὁ αὐρὺ qui nūciasti verborū. Attica cō- structio est, qua p adiectiuo substatiuū ponunt: nā, αὐρὺ verborū vocat aurea verba, ὡ ὄρ βελε τῆ χρυ- σῶν ἐπῶν, ὀ νῦτιῦ verborū aureorū. πῶς φής? Sermo demitātis. Quā tu nobis rē narras, oppidò quā m- lata est.